

אֱתָה גָּבֹר לְעוֹלָם, אָדָן, מִתְּחִיה הַפֵּל אֱתָה, רַב לְהֹזְשִׁיעַ.
מְשִׁיב הָרוּם וְמוֹרֵיד הָגֶשֶׁם.

מִכְלָפֵל חַיִים בְּחַסֵּד, מִתְּחִיה הַפֵּל בְּרַחֲמִים רַבִּים. סֻמְךָ
נוֹפְלִים, וַרְזֵפָא חֹלִים, וּמַתִּיר אֲסֹורִים, וּמַקִּים אֲמֹונָתוֹ
לִישְׁנֵי עָפָר. מַי כָּמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרוֹת, וַمַּי דָוָמָה לְךָ,
מֶלֶךְ מִמְּיתָה וּמִתְּחִיה וּמִצְמִיחָה יִשְׁוֹעָה?
וְנַאֲמִנוּ אֱתָה לְהַחֲיוֹת הַפֵּל. בָּרוּךְ אֱתָה ייָה, מִתְּחִיה הַפֵּל.

